

Θεόδωρος Κωλέτης

αντιπρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας (ΠΕΦ)
και διευθύνων σύμβουλος της Libytec

Στην ατζέντα των δανειστών είναι η διάλυση της εγχώριας παραγωγής

Κυρίες και κύριοι, αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά και τιμή να χαιρετώ την αποψινή εκδήλωση εκ μέρους της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας (ΠΕΦ). Η σημερινή εκδήλωση βραβεύει τις εταιρείες του χώρου της υγείας οι οποίες διακρίνονται για τη συμβολή τους στην έρευνα και ανάπτυξη, στις επενδύσεις και στην απασχόληση, τομείς στους οποίους οι ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες έχουμε σημαντική παρουσία. Είναι σημαντικό για ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες να συμμετέχουμε σε μια εκδήλωση ανάδειξης της επιχειρηματικής αριστείας, στέλνοντας ένα ηχηρό μήνυμα σε μια πολύ δυσμενή οικονομική συγκυρία για τη χώρα.

Κυρίες και κύριοι, μετά από μια πενταετία μνημονιακών ρυθμίσεων στο φάρμακο, αποδεικνύεται πλέον ότι τα μέτρα που επιβάλλονται στερούνται ρεαλισμού και βιώσιμης προοπτικής. Ασφαλώς και υπήρχε ανάγκη να περιοριστεί η φαρμακευτική δαπάνη και το πετύχαμε με οριζόντια όδικο μέτρα, με κόβουμε των ομολόγων που δόθηκαν στις εταιρείες μας για να εξοφληθούν τα χρέη των νοσοκομείων, με συνεχείς μειώσεις τιμών. Με rebates και clawback, πρόσφατα και clawback και στα νοσοκομεία. Δεν θεραπεύσαμε όμως το πρόβλημα. Δεν έχουμε καταφέρει να εξορθολογήσουμε την κατανάλωση, να ελέγξουμε την υποκατάσταση των παλαιών φαρμάκων από νεότερα ακριβότερα, να διεκδικήσουμε καλύτερη πρόσβαση των πολιτών στο φάρμακο. Αντίθετα εδώ και μια πενταετία σερόνουμε από τις εκάστοτε απαιτήσεις των δανειστών, οι οποίοι φαίνεται ότι εξυπηρετούν τη δική τους ατζέντα. Και αυτή συνοψίζεται στην απαίτηση και τελικά στη διάλυση της εγχώριας παραγωγής, στην επικράτηση ολιγοπωλιακών συνθηκών στο φάρμακο και στη διευθέτηση της φαρμακευτικής μικρής πλέον αγοράς. Και είναι εξοργιστικό σήμερα να υποστηρίζουν μερικοί ότι όλα αυτά γίνονται στο όνομα του δημόσιου συμφέροντος, της προώθησης της ανταγωνιστικότητας, της ανάπτυξης και της εξωστρέφειας. Πώς είναι δυνατόν να είναι βιώσιμο το περιβάλλον για μια ελληνική φαρμακευτική εταιρεία που παράγει κατά βάση γενόσημα, όταν αυτά τιμολογούνται με το χαμηλότερο ποσοστό της Ευρώπης, όταν η πολιτεία επιβάλλει συνοπτικά rebates και clawback ώστε να πιέσουμε έναν εξωφρενικά χαμηλό στόχο φαρμακευτικής δαπάνης που δεν επαρκεί να καλύψει τις ανάγκες. Πώς είναι δυνατόν να συγκρίνουμε τις ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες με τις αντίστοιχες ευρωπαϊκές; Είναι άραγε συγκρίσιμα τα επιτόκια δανεισμού; Όχι. Είναι συγκρίσιμος ο χρόνος τακτοποίησης των υποχρεώσεων του Δημοσίου προς τις επιχειρήσεις; Όχι. Είναι συγκρίσιμος ο χρόνος έγκρισης των προϊόντων μας στον ελληνικό ΕΟΦ σε σχέση με αυτά που έρχονται από τις ξένες εταιρείες; Όχι.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι κανείς δεν θα έρθει από έξω να μας σώσει. Η ανάπτυξη θα έρθει μόνο με τις δικές μας δυνάμεις και η ελληνική φαρμακοβιομηχανία είναι από αυτές τις δυνάμεις. Παρά τις αντιξοότητες παραμένουμε εδώ, παράνομε τα φάρμακα μας εδώ, επενδύουμε και κοιτάμε μπροστά και με τη δύναμη που μας δίνουν οι άνθρωποι μας, οι εργαζόμενοι στην ελληνική φαρμακοβιομηχανία, ανοιγόμαστε στο μέλλον και βάζουμε με υπερηφάνεια την ελληνική σημαία σε ολοένα και περισσότερες αγορές του εξωτερικού, διεκδικώντας με πείσμα ένα καλύτερο αύριο.

ακόμη και προϋποθέσεις για ασθενείς δύο ταχυτήτων, σε αυτούς που έχουν και αυτούς που δεν έχουν. Και μεγαλύτερες ανισότητες σε ό,τι αφορά το πιο κρίσιμο κοινωνικό δικαίωμα, αυτό της ισότιμης πρόσβασης σε θεραπευτικές επιλογές. Αφετέρω όμως περάσαμε την αναπτυξιακή δυναμική του κλάδου πάλι η μη τακτική αποπληρωμή των οφειλών, ο τεράστιος επιβαρύνσεις προς τις εταιρείες, clawback και rebates έφθασαν σε νούμερα δυσθεώρητα και αυτά που έρχονται άλλωστε. Η συνέργεια του τοπικού με τον διεθνή επιχειρηματικό παράγοντα διαμορφώνει έναν ισχυρό ενιαίο κλάδο με ανεκτίμητη προστιθέμενη αξία τόσο στο πεδίο της υγείας όσο και στο πεδίο της ανάπτυξης. Τώρα λοιπόν που ξανασχεδιάζεται η πολιτική παρουσία στο σύστημα υγείας, ο ΣΦΕΕ θέλει με πολύ μεγάλη ένταση όσα πρέπει να γίνουν για να είναι βιώσιμο και δίκαιο το σύστημα υγείας. Και βιώσιμο σήμερα είναι μόνο το σύστημα που μπορεί να παρακολουθεί τις εξελίξεις και να αναπροσαρμόζεται από την καινοτομία. Και πραγματικά είναι δίκαιο όταν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες όλων των πολιτών ειδικά σε μια δύσκολη στιγμή. Σε αυτή τη βάση ο ΣΦΕΕ, εκπροσωπώντας πολυεθνικές και εγχώριες φαρμακευτικές εταιρείες, έχει διατυπώσει τις θέσεις του σε δύο άξονες: ο πρώτος είναι η ορθολογική χρηματοδότηση του συστήματος υγείας. Το ποσό του 1,945 δισ. να διατεθεί σωστά, με σωστές μελέτες. Αυτό έλεγα κάθε φορά. Σαφής προτεραιότητα είναι η ενίσχυση της πρωτοβάθμιας φροντίδα της υγείας, κάτι που ο καθηγητής κ. Κυριάπουλος το λέει συνεχώς εδώ και χρόνια, μειώνοντας το μεγάλο κόστος της δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας περίθαλψης, και βέβαια με τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις για να γίνουν αυτά, που είναι πολλές. Εδώ εντάσσεται και ο έλεγχος των δαπανών υγείας, που πρέπει να γίνει σε όλα τα κέντρα κόστους, όχι μόνο στο φάρμακο, διότι το φάρμακο στο τέλος της ημέρας πληρώνει τη νύφη και κάνει την κοινωνική πολιτική που θέλει να κάνει το κράτος. Προφανώς και μια επείγουσα ρύθμιση είναι οι εταιρείες να πληρώνονται σωστά και στην ώρα τους. Ο δεύτερος άξονας είναι η προώθηση των πρακτικών που αυξάνουν την πρόσβαση των ασθενών σε καινοτόμες θεραπείες και αυτές είναι και οι κλινικές μελέτες. Είναι προφανή τα οφέλη για τους ασθενείς και ταυτόχρονα θα έχουμε τη δυνατότητα να κρατήσουμε και επιστημονικό προσωπικό στην Ελλάδα. Κάθε κλινική μελέτη κατά μέσον όρο φέρνει πάνω από 250.000 ευρώ στη χώρα μας. Αυτή τη στιγμή έχει ένα κονδύλι κλινικών μελετών κοντά στα 80 εκατ. - το υπολογίζουμε, δεν το ξέρουμε 100%. Όταν υπάρχουν χώρες όπως είναι το Βέλγιο, μια χώρα αντίστοιχη με εμάς σε μέγεθος, όπου τα χρήματα που επενδύονται από εταιρείες είναι γύρω στα 2 δισ., καταλαβαίνετε το κενό που υπάρχει.

Δύο λέξεις ακόμη: υπάρχουν σίγουρα σημεία για τις επιλογές που θα καθορίσουν την πολιτική της υγείας από εδώ και πέρα, όμως υπάρχουν και τα κοινά σημεία τα οποία είναι αρκετά για να ξεκινήσει η συνεργασία όλων των εμπλεκόμενων για ένα δημοσίο σύστημα υγείας. Περιμένουμε από την πολιτεία τον οδικό χάρτη, το στρατηγικό σχέδιο για την υγεία ώστε οι κινήσεις όλων να συντονίζονται και τελικά να αποδίδονται για το σύνολο. Είναι βέβαιον ότι, με την απόλυτη συναίσθηση ευθύνης μας και με προτεραιότητα τον ασθενή, ο κλάδος του φαρμάκου θα είναι εκεί για να στηρίξει την κοινωνία και την πολιτεία αναζητώντας πάντα την αριστεία στο φάρμακο που παράγει, επιδιώκοντας συνεργασία με την πολιτεία, με στόχο την ευημερία του ανθρώπου.